

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118153104/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Minna

os som et nygift Par, der er paa Bryllupsrejse. Jeg priste det lykkelige Tilfælde, der havde tvunget os til at overnatte.

— Jeg var ganske vist ogsaa glad derover strax, sagde Minna, men snart efter blev jeg rigtignok betænkelig, for jeg havde det jo dog paa en Maade paa min Samvittighed, — jeg burde ikke have været saa paastaaelig. Selv havde jeg kun et Par Mark hos mig. Hvis du nu ikke havde haft mer, saa havde min Letsindighed bragt os i en slem Forlegenhed. Der faldt en Sten fra mit Hjærte, da jeg saa Hertz og dig i en praktisk *tête à tête*, og forstod, at du ikke behøvede at laane Noget af ham. Jeg var allerede ganske hed om Ørene. . . . Ak, de Penge, Harald! Det var maaske en Mindelse om, hvormeget man altid bør tænke paa dem ved alle Planer.

Og vi fordybede os i de pekuniære Fremtids-Udsigter og Beregninger over, hvor Lidt der kunde gøres tilstrækkeligt ved økonomisk Kunst, — et tilsyneladende meget prosaisk Emne, men som i Virkeligheden for unge Kærestefolk, der ere ligesaa fattige som forelskede, har større Tiltrækning end den mest ophøjede Romantik. Ja, hvor sværmeriske vi end vare, tvivler jeg dog meget om, at det Guld,

som Maanen led blinke hen over Flødmørket, forekom os mere poetisk end det, som vort Indbo skulde betales med, naar Tidens Fylde kom. Og man maa ogsaa indrømme, at begge Arter foreløbig vare lige uvirkelige og billedlige.